

בש"פ 8497/16 - נדב אוזנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8497/16

לפני:
העורר:
כבוד השופט נ' הנדל
נדב אוזנה

נ ג ד

המשיב:
מדינת ישראל

ערר על מעצר עד תום הליכים על החלטת בית המשפט
המחוזי מרכז במ"ת 045164-07-16 שניתן על ידי כב'
השופט ד' עטר

בשם העורר: עו"ד יניב שגב

בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

1. מונח בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (מ"ת 045164-07-16 שניתן על ידי כב' השופט ד' עטר) לפיה נעצר העורר באזוק אלקטרוני עד לסיום ההליכים. הערר נסוב בעיקר סביב הקביעה בדבר קיומן ועוצמתן של ראיות לכאורה לביסוס האשמות המיוחסות לעורר. בדיון בפני מיקד הסניגור את טענותיו בדבר התוצאה של מעצר באזוק אלקטרוני ועתר למעצר בית ללא אזוק ואף לאפשרות של שעות התאוררות ביציאה מהבית.

כתב האישום מייחס לעורר עבירות של יבוא סם (במשקל כולל של 382 גר') וקשירת קשר לפשע. על פי הנטען, העורר קשר קשר עם חותנו, המתגורר בצרפת (להלן: צחי) ליבוא סמים מצרפת לישראל. בהמשך לכך, אדם בשם מאיר, נטל את הסמים מידיו של צחי בצרפת, והעבירם, בגופו ובכליו, לישראל. לשם השלמת העסקה, התקשר צחי לעורר וביקש ממנו לקבל את הסם לידי לאח הגעתו של מאיר. בסמוך להגעתו של מאיר לישראל, הוא עוכב על

עמוד 1

ידי המשטרה בנמל התעופה. בהדרכת המשטרה, הודיע מאיר לצחי כי הוא החליט לשנות מהתוכנית ולרוקן מגופו את הסמים בבית מלון, אליו הוא נלקח על ידי המשטרה, וביקש ממנו ליידע את העורר בדבר על מנת שיגיע למלון לאסוף את הסמים. בהנחיית צחי, העורר אכן הגיע למלון ונעצר מבלי שקיבל את הסם לידי.

כאן הגענו לנקודת המחלוקת העיקרית בין הצדים. לעמדת המדינה, התשתית הנסיבתית מלמדת על מודעותו של העורר לעסקת הסמים. מנגד, עמדת הסניגור היא כי גם אם העניין הוכח לכאורה, עוצמת הראיות לכאורה רחוקה מלהיות גבוהה. בית המשפט המחוזי מצדד בעמדת הסניגור: "אכן קיימת חולשה ראייתית לכאורית לנטען בכתב האישום באשר להגעתו של המשיב לפגישה על מנת לקבל את הסמים באותה עת" (החלטת כב' השופטת ד' עטר מיום 30.10.2016). הדברים נאמרו באופן מפורש – ולא בכדי. התשתית העובדתית מצויה, אך החסר בראיות אינו ניתן לטשטוש. אף בא כוח המדינה הסכים לכך. ברם לשיטתו, האיזון בין חומרת העבירה לבין עוצמת הראיות לכאורה בא לידי ביטוי בהחלטה להורות על מעצר באזוק אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג ובריח הנוהג בעבירות מעין אלה. בעניין זה, נוטה אני לכיוון הסניגור.

המעשה חמור ומלמד על מסוכנות. אך לא די בכך שהתביעה עמדה במשוכת הנטל הראייתי. גם בהינתן כך, על בית המשפט לבחון את עצמת הראיות ואיכותן. הסניגור הצביע על חולשות שונות גם ביחס לדברים שנאמרו על ידי מאיר, אשר לא שעה באופן מלא לתדריך של המשטרה ביחס להתנהגותו במלון, ואף על אמרות שונות של העורר עצמו המטילות ספק בדבר מודעותו לכך שעליו לקבל ממאיר סמים.

3. על רקע המכלול, אינני סבור כי יהיה נכון להטיל על העורר אזוק אלקטרוני, חרף חומרת העבירה. אין עסקין בנוסחה מתמטית כללית, אלא בבדיקה פרטנית של המקרה. מנקודת מבט זו, יש משקל לאמור בתסקיר המעצר של שירות המבחן ביחס למפקחים שהוצעו והתקבלו "התרשמנו כי מבינים טוב יותר את האחריות והביקורתיות הדרושים בתפקידם". על פי עמדת שירות המבחן המפקחים ראויים הם לתפקיד. בא כוח המדינה הפנה אותי לפרוטוקול הדיון בבית המשפט, אשר, לשיטתו, מלמד על התרשמותו המסויגת של בית המשפט. עניין זה אינו ברור, ובכל מקרה, גם אם יש בפרוטוקול של חקירת המפקחים להביא לשינוי מסוים, עדין לא מצאתי להתערב בעמדת הגורם המקצועי. סבורני כי הנסיבות המיוחדות של מקרה זה דורשות הקפדה מסוימת בתנאי השחרור אך לא עד כדי מעצר באזוק אלקטרוני. עוד יובהר כי, לדעתי – לעת הזאת, ומבלי להביע עמדה באשר לעתיד – לא הייתי מאפשר לעורר חלונות יציאה.

4. הנני מקבל את הערר במובן זה, שתנאי האזוק האלקטרוני יבוטל בכפוף למילוי התנאים המפורטים להלן, וזאת חלף התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי:

א. מעצר בית מלא (24 שעות ביממה) בבית אמו של העורר ברחוב האיילון 13 דירה 4, בעיר לוד. העורר יהיה נתון בפיקוח מלא – 24 שעות ביממה – על ידי אחד מהמפקחים הבאים: אמו של העורר הגב' אסתי אוזנה; אחיו, מר אושרי אוזנה; אחותו, הגב' מירי מלול; גיסו, מר אבי מלול. העורר אינו רשאי לצאת את ביתו אלא לצורך ההליכים בבית המשפט ורק לשם כך. היציאה תהיה אך ורק למטרת המשפט ועל אחד מהמפקחים ללוות את העורר מביתו לבית המשפט עד לחזרתו.

- ב. הפקדת מזומן בסך של 25,000 ש"ח סכום כולל (תוספת של 10,000 ש"ח לסכום שהופקד).
- ג. ערבות עצמית בסך 100,000 ש"ח וערבות צד ג' בסך 75,000 ₪ – תחת הסכומים שנקבעו על בית המשפט המחוזי.
- ד. כל אחד מארבעת המפקחים שאושרו, כמפורט לעיל, יחתמו על ערבות צד ג'.
- ה. על אחיו של העורר, אושרי אozנה, לשמש מפקח 24 שעות ביממה. רק במצב בו אחד מהמפקחים האחרים ימלאו את מקומו אין הוא חייב לנכוח במקום.
- ו. תעוכב יציאת העורר מהארץ עד לסיום משפט זה ועליו להפקיד את דרכונו בבית המשפט.
- ז. העורר לא יצור קשר, בכל דרך שהיא, עם המעורבים האחרים ועם מי מעדי התביעה לרבות בכל אמצעי, מכאני, אלקטרוני וטלפוני.
- ח. היה והעורר יפר את אחד מתנאי השחרור, על המפקח האחראי באותה עת להודיע על כך באופן מיידי למשטרה ולאחיו של העורר, מר אושרי אozנה. האחרון יודיע על כך גם הוא למשטרה. אושרי אozנה ימסור, באמצעות הסניגור, את מספר הפלאפון שלו לפרקליטות ולתחנת המשטרה הקרובה לביתו.
- ט. על כל אחד מהמפקחים לאפשר למשטרה להיכנס לדירה בה נמצא העורר, בכל עת, לבדיקת נוכחותו.
- י. הפרת תנאי מתנאי השחרור, על ידי העורר, תקים עילה לעצרו תוך הבאתו בפני בית המשפט במועד הקבוע בחוק.

ניתנה היום, י"ב בחשוון התשע"ז (13.11.2016).

ש ו פ ט